

Posudek bakalářské práce

Jan Zaoral: Historie a současnost specializovaných archivů v České republice
Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Ústav historických věd, obor Spisová a
archivní služba

Bakalářská práce Jana Zaorala se věnuje přiblížení vzniku, významu a poslání specializovaných archivů, dříve archivů zvláštního významu v České republice. Na základě studia literatury a zejména s využitím archivních pramenů a trpělivého průzkumu současných archivů student předkládá souhrn nejdůležitějších a nejvýznamnějších informací o vybraných archivech.

Na začátku svého bádání prostudoval archivní legislativu, která byla potřebná pro pochopení správního vývoje archivů a jejich zařazení v dřívější i současné archivní síti. Z celkového počtu 39 specializovaných archivů v České republice jich do své bakalářské práce zařadil 9, dílem na základě vlastního výběru, dílem s přihlédnutím k rozsahu práce a časovým možnostem.

Strukturu popisu archivů volil přibližně shodnou, vždy informace o okolnostech a době vzniku archivu, jeho úkolech, personálním obsazení, struktuře archivních souborů a současném poslání. Během zpracování se soustředil na předložení nového či přinejmenším nevšedního pohledu na vybraný archiv. Kombinací pramenů, legislativy, literatury a četných osobních návštěv získal cenné poznatky, které obohatily nejen vlastní studentovo poznání, ale mohou se stát východiskem pro další zpracování a prohloubení tématu.

Práce je rozdělena do dvou základních částí. Kromě úvodu a závěru se v první kapitole věnuje obecnému vymezení specializovaných archivů a historii jejich utváření v závislosti na legislativě a společenských změnách. Druhá, obsáhlejší kapitola se pak rozpadá do 9 subkapitol, z nichž každá je věnována jednomu ze sledovaných archivů. Na prvním místě Jan Zaoral právem uvádí nejstarší z archivů – Archiv Univerzity Karlovy, na závěr pak nejmladší – Archiv Senátu České republiky. Práce je doslova nabitá množstvím prozkoumaných materiálů. Z textu je zřejmé, že Jan Zaoral své dílo zpracovával s chutí a nevšední pílí. Práce je zajímavá, čtivá, v mnoha ohledech přínosná.

Jediné, co lze práci vytknout, jsou drobné technické nedostatky ve zpracování seznamu použité literatury, ať už se jedná o nepřehledné řazení v případě pramenů, tak u popisu archivních fondů. Pravopisné chyby až na několik málo překlepů se v práci nevyskytují a tak poslední výtka se týká jistým stylistickým neobratnostem, které místy ruší jinak bezvadné čtení.

S ohledem na samostatnost, hloubku a metodickou správnost předloženou práci Jana Zaorala doporučuji k obhajobě a přes výše uvedené nedostatky ji hodnotím ještě jako výbornou. Jedná se o práci, která by si zasloužila dalšího pokračování.

V Pardubicích dne 10. května 2014

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.